

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: <i>IV/1012-4/2016</i>	
Erkezett: 2016 JÚL 18.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda: <i>RI</i>
Melléklet: <i>1</i> db	

Alkotmánybíróság
1051 Budapest Donáti utca 35-45.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr részére

Tárgy: Hiánypótlás teljesítése.

Ügyszám: IV/1012-1/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] ezúton a fenti számú ügyben a T. Főtitkár Úr 2016. június 7. napján kelt, és 2016. június 14. napján postára adott felhívására az alábbiakat adom elő:

I. rész

I.)

A **tisztességes eljáráshoz való jogom** a hivatkozott bírói döntések azért sértik, mert a hivatkozott bírói döntések alapjául szolgáló eljárásban az ítélet elleni fellebbezésem hivatalból elutasították az eljáró bíróságok, holott a **Pp. 73./ B. szakasz (2) bekezdés a.) pontja szerint, - amennyiben a fél nyilatkozik - hogy az Igazságügyi Főosztályhoz előterjesztett pártfogó ügyvédi képviselet iránti kérelmet, - akkor a fellebbezés nem hatálytalan.**

A hivatkozott jogintézmény azt kívánja meg a féltől, hogy a pártfogó ügyvédi képviselet iránti kérelmet előterjessze az Igazságügyi Főosztályhoz és erről a bíróság felé nyilatkozzon, **nem azt hogy ügyvédi képviselettel ténylegesen rendelkezzen is**, hiszen az Ítéletábla előtti eljárás egyrészt a fellebbezés előterjesztésekor még nincs folyamatban, másrészt a fellebbezés elbírálását a jogi képviselő közreműködésének a hiánya nem gátolhatja, annál is inkább, mivel a felülbírálati bírósággént eljáró bíróságok az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jognak kell hogy érvényt szerezzenek, mely során a már meghozott döntés felülbírálatára kerül sor, melyet az ügyvédi képviselet hiánya nem akadályozhat, ekként a jogorvoslati jog tényleges érvényesülését sem, hiszen az az Alaptörvény I. Cikk (3) bekezdésében előírtaknak minéz egyébként sem felelne meg. A hiánypótlási felhívás keretében a bíróság arra hívhatja fel a felet, hogy pártfogó ügyvédi képviselet iránti kérelmet terjessze elő, illetőleg ennek megtörténtéről nyilatkozzon a fellebbezésével egyidejűleg, így amennyiben ez megtörtént **akkor a fél fellebbezését elutasítani nem lehet a tényleges ügyvédi képviselet hiányára hivatkozva**, (Pp. 73./A. szakasz 6. bekezdés) **másképp a fellebbező fél jogorvoslati joga kiüresedne.**

Az eljáró bíróságok által történt jogalkalmazás miatt mely során a Pp. 73. /B. szakasz (2) bekezdés b.) pontja és (6) bekezdését akként alkalmazták, - mintha ezen jogintézmények a felet arra köteleznék, hogy ténylegesen ügyvéddel rendelkezék – sértették a jogorvoslatoz való jogom, **azzal hogy a jogi képviseletre szóló meghatalmazás hiányát a fellebbezés elbírálását akadályozó tényezőként kezelték.** Az általam sérelmezett jogalkalmazást alátámasztó rendelkezést a Pp. nem tartalmaz így emiatt a jelen eljárásban a jogalkalmazás nem jogszabályokon alapszik, mely miatt már önmagában emiatt önkényesnek tekinthető, és az önkényes jogalkalmazás sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hiszen a törvény előtt mindenki egyenlő, és a törvény előtti egyenlőséghez való jog sérelmére vezet, ha esetemben nem érvényesül a hivatkozott jogintézmény rendelkezése, hiszen az ítélet elleni jogorvoslatihoz való jogom közvetlenül sérti a sérelmezett jogalkalmazás során meghozott döntés, mivel a jogorvoslati jogom nem érvényesülhetett azáltal, így erre tekintettel, az egyenlőséghez való jogom sérült, mely arra vezethető vissza hogy vagyontalan jogalanyként egyedül a szegénységem volt annak akadálya, hogy a bíróságok által történő jogalkalmazás során elvárt ügyvédi meghatalmazást, képviseletet biztosítani tudjam.

A törvény előtti egyenlőség tényleges megkövetelése elengedhetetlen feltétele a tisztességes eljárás biztosításának, mivel a bírósági eljárás során történő megkülönböztetés - amely egy alapjogot érint - a bírósági eljárás igazságtalankellségát kell hogy eredményezze, (3090/2016. (V.12.) AB határozat Indokolás 33.) pont) mely megengedhetetlen hiszen a tisztességes eljáráshoz való jog része az igazságossága, enélkül okafogyottá válna a tisztességes eljárás követelményeinek kikötése. Mindez erősíti, hogy az önkényes megkülönböztetés emberi méltóságot sért még akkor is, ha nem alapjogot érint a megkülönböztetés (35/1994. (VI. 24.) AB határozat) ennél fogva, az alapjogot is érintő megkülönböztetés, - mely abban áll hogy a sérelmezett jogalkalmazás miatt vagyoni helyzetem volt a jogorvoslati jogom gyakorlásának akadálya - mindenképpen sérti az emberi méltóságot, így az Alaptörvény II. Cikkét, mely kimondja, hogy az emberi méltóság sérthetetlen, ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jog véleményem szerint súlyos sérelmével jár, ha a bíróság a tényleges ügyvédi képviselést kívánja meg a hivatkozott jogintézmények rendelkezései ellenére személyemtől.

A jogorvoslatihoz való alapjogot az Alaptörvény I. Cikk (3) bekezdésében előírtak szerint lehet korlátozni, így jelen esetben tekintettel arra hogy a Pp. 73./ B. szakasz rendelkezései ezt nem teszik lehetővé, a munkateher csökkentése érdekében erre nincs mód. (20/2005. (V.26.) AB határozat) Továbbá a jogorvoslat tényleges tartalma korlátozhatatlan. (14/2015 (V.26) AB határozat Indokolás 29.) pont) Ezen felül a jogalkalmazónak is tiszteletben kell tartani mindezt. (14/2015. (V.26.) AB határozat Indokolás 32.) pontja)

A Bszi. 2. szakasz (2) bekezdése alapján a normáknak a jogalkalmazás során érvényesülniük kell, ennek elmaradása a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hiszen a jogszabályok negligálásával történő jogalkalmazás önmagában a jogszabályok nem érvényesülésének elmaradása miatt önkényesnek minősül, mely a tisztességes eljárás követelményrendszerével ellentétes, hiszen ekkor végső soron a jogalkalmazó jogalkotói szerepet ölt, mert visszaél a jogalkalmazói szerepével és azzal, hogy a normák tényleges érvényesülése rajta múlik. Emiatt megengedhetetlen hogy a jogalkalmazó döntse el, hogy mely jogszabálynak kell érvényesülnie, hiszen a jogalkotói szerepet és a hatalommegosztás elvét is sértene mindez, amellettt hogy joggal való visszaélést valósítana meg. (8/2013. (III.01) AB határozat Indokolás 48.) pont)

II.)

A Bszi. 8. szakasz (1),(2) bekezdésének megsértése, - *gondolok itt a törvényes bírótól (ügyelosztási rend által rendelt bírótól) elvonás tilalmára* - azért áll fenn jelen esetben és azért sérti a tisztességes eljáráshoz való jogom részét képező pártatlan bíróhoz való jogom, **mert nem az előre meghatározott ügyelosztási rend szerint eljárni jogosult bírói tanács járt el a Szegedi Ítéltáblán** (21/2014. (VII 15.) AB határozat indokolás részének a 75,76., pontja), és ezzel a pártatlanság objektív alapon sérült, mert jogosan merül fel a kétely hogy valamilyen az igazságszolgáltatás érdekein kívül álló ok folytán járt el olyan tanács, amelyhez más jellegű ügyek tartoznak. Mindezt erősíti hogy a másodfokú bíróságként eljáró Szegedi Ítéltábla nem adta indokát annak, hogy miért - *az ügyelosztási rend szerint eljárni jogosult tanács mellőzése mellett* - **tanácsa járt el**, sőt azzal hogy említést sem tett **tanácsa** (Pf. I. tanács) arról, hogy nem ők az ügyelosztási rend szerint kijelölt és eljárni jogosult bírói tanács, számomra még inkább azt sugallják hogy a közlés elmaradása is valamilyen külső szempontra utal amely miatt kifejezetten az I. Pf. tanács járt el, és mindezekkel jogos kételyt ébresztettek a saját pártatlanságuk kapcsán, hiszen amennyiben nincs rejtegetni való ok mely az eljárásukat indokolta, **akkor egyrészt megjelölik azt, hogy Ők (I. Pf. tanács) nem az egy évvel előre meghatározott ügyelosztási rend szerint - az adott ügycsoportra kijelölt és - eljárni jogosult bírók**, másrészt azt, **hogy mi indokolja, hogy Ők (I. Pf. tanács) járnak el, ahogy azt a Bszi. 9. szakasz (1) bekezdése elő is írja.** (Bszi. 2. szakasz 2. bekezdés) (67/1995. (XII. 07.) AB határozat) Továbbá mindez éppen azért is indokolt lett volna, hogy a Szegedi Ítéltábla polgári kollégiumvezetője vonatkozásában a pártosság látszata ne álljon fenn, hiszen az ügyem ügyelosztási rendtől eltérő tanácsra való szignálásának ésszerű oka kellene hogy legyen, és amennyiben ez, az ésszerű ok meglenne akkor nem lenne akadálya annak hogy közöljék, így mindaz hogy elmulasztotta ennek indokát adni a T. Szegedi Ítéltábla Pf. I. tanácsa,

véleményem szerint a kellő mértékben felveti a pártatlanság látszatának hiányát még a T. Szegedi Ítéltábla igazgatási feladatokat ellátó vezetője kapcsán is. A törvényes bíróhoz való jog tiszteletben tartása objektív szempontból kerülné el a pártatlanság hiányának látszatát sugalló helyzetek fennállat, így azzal hogy a külső szemlélő számára is vitathatatlanul kételyt ébreszt az ügyelosztási rendtől való - *jelen esetben az indokolás hiánya miatti, ezáltal* - önkényes eltérés, a közbizalom csökkenésével is együtt jár, melynek képviselője egy demokratikus társadalomban a bíróság feladata. Ezen felül álláspontom szerint nem lehet egy döntést jogszerűnek tekinteni, amennyiben a jog által meghatározott szempontok figyelmen kívül hagyásával született, hiszen a jogvita elbírálására közelebbről a döntés meghozatalára is csak a szabályozás szerinti követelmények megtartása mellett kerülhet sor, máskülönben a szabályozás szerinti szempontrendszer negligálásával született döntés önkényesnek minősül. A tisztességes eljárásból való jog korlátozhatatlan voltából eredően a törvényes bíróhoz való jog sérelme is önmagában a tisztességes eljárásból való jog sérelmével jár, hiszen annak megszorító értelmezése nem áll összhangban a tisztességes eljárásból való jogom szentesítő Alaptörvényi rendelkezés rendeltetésével. Jelen esetben nem arról van szó, hogy a törvényes bíróhoz (ügyelosztási rend által rendelt) való jogom korlátozták és egy mondván csinált okot gyártottak némi indoklással melynek ésszerűségét és jogszerűségét vitatnám, **hanem arról hogy minden indok nélkül az ügyelosztási rendtől való eltérés közlésének elmaradása mellett született az ügyelosztási rendtől való önkényes eltérés folytán döntést hozni nem jogosult tanács által történt a döntés meghozatala úgy hogy a döntés alapjául szolgáló érvelés nem lelhető fel a végzésekben.** (EJEB: DMD Group a.s kontra Szlovákia 65-68. szakasz) (EJEB: Moreira de Azevedo kontra Portugália, § 66).

III.)

A fellebbezésem hivatalból történő elutasítása elleni jogorvoslatomat elbíráló tanácsról és annak összetételéről **a döntés meghozatala után annak kézbesítésével egyidejűleg szereztem tudomást.** Így módomban sem állt kifogásolni az ügyelosztási rendtől való eltérést, és a pártatlan bíróhoz való jogomat védő jogintézmény, - *gondolok itt a Pp. 13. szakasz (1) bekezdésében írt lehetőségekre,* - által biztosított jogosultságokkal nem tudtam élni, továbbá mivel a kialakult bírói gyakorlat szerint **a jogerős döntés meghozatalát követően például elfogultság miatti kifogás előterjesztésére nincs mód, így kiüresedett a pártatlan eljárást védő jogintézmény adta lehetőség, mely már véleményem szerint önmagában felveti a pártatlanság hiányának látszatát.** (20/2005. (V.26.) AB határozat indoklás részének 5.1.5.2. pontjai) Ezen felül a tanácsülésen való elbírálás lehetősége miatt megkérdőjelezhetővé válik az hogy valóban három bíró vett - e részt a döntés meghozatalában, illetőleg hogy a tanácsülés ténylegesen megtörtént - e, hiszen még jegyzőkönyv sem készül ilyen esetben. A munkateher csökkentése és az ügyek elbírálására szolgáló idő csökkentése (időszerűség javítása) olyan tényezők amelyek nem indokolják a tisztességes eljárásból való jog megszorítását, hiszen a tisztességes eljárásból való jog érvényesülése során az időszerűség követelménye utolsó helyen kell szerepeljen, mert hiába születne ésszerű időn belül döntés, ha az megalapozatlan lenne, és eljárási hibákban szenvedne, hiszen ekkor a tisztességes eljárásból való jog sérelme megvalósulna, mivel csak a tisztességes eljárásból való jog részét képező alkotókkal (pártatlan bíróhoz való jog) együtt lehet vizsgálni azt hogy az ésszerű időn belüli elbírálás követelménye megvalósult - e, így a döntés ésszerű időn belül történő elbírálásáról sem lehetne szó, mert a tisztességes eljárásról és az ahhoz kapcsolódó ésszerű elbírálás követelményéről akkor eshet szó, ha az eljárás a tisztességes eljárásból való jogom részét képező alkotók (pl: pártatlan bíróhoz való jog) által megkívánt egyéb tényezőknek megfelel. Így az ésszerű időn belül történő elbírálás követelménye a tisztességes eljárásból való jogot alkotó többi résszel (pártatlan bíróhoz való jog, törvény által felállított bíróság, stb.) összefüggésben lehet vizsgálni. Az időszerűség a többi szempont járulékos de semmiképpen nem figyelmen kívül hagyható velejárója. A T. Alkotmánybíróság ez ha jól tudom úgy fogalmazta meg, hogy nem nyerhet uralkodó befolyást a többi rész felett az ésszerű elbírálás követelménye a tisztességes eljárásból való jog érvényesülése során. **A jelen eljárásban a T. Szegedi Ítéltábla nem tájékoztatott az eljáró tanácsról és annak összetételéről, mely méginkább erősíti a II.) pontban kifejtett előadásom, azon túl hogy emiatt megszorítások alá esik a Pp. 13. szakasz (1) bekezdés e.) pontja,** hiszen lehetetlen a végzéseket elbíráló tanácsokra vonatkozóan elfogultsági kifogást előterjeszteni, figyelemmel arra hogy az eljáró tanácsot és annak összetételét nem közlik a

másodfokú bíróságok, ahogy esetemben sem és a jogerős döntés után nincs mód elfogultsági kifogás előterjesztésére, {BH+2006.12.559} holott a döntésük jelen esetben egy alapjog gyakorlására vonatkozik, mely alapjog gyakorlásának elmaradása jogerössé tette az ítéletet, így az anyagi jogerőhatás folytán az – akár megalapozott akár nem – vitathatatlanná vált.

Továbbá a felsőbb bírósági út melyet a jogorvoslati jog magában foglal, mint többen a kevesebbet, kiüresedett a jogalkalmazás miatt. Így közvetlen is sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, tekintettel arra, hogy szoros összefüggést mutat a jogorvoslati jog és a tisztességes eljáráshoz azon belül is a bírói úthoz való jog, hiszen a jogorvoslat lehetősége folytán nyílik meg a felsőbb bíróságok eljárásának kezdeményezéséhez való jog, ahol a polgári eljárások során felülmérlegelésre is lehetőég nyílik, mely miatt az elsőfokú fórumtól teljesen eltérő ítélet is születethetett volna.

Az Alkotmánybíróság tudomásom szerint rámutatott, hogy a pártatlanság objektív követelménye akkor valósul meg, ha a szabályozás kellő garanciát biztosít minden kétely kizárásához, (36/2013. (XII. 05.) AB határozat indokolás részében az 55. pontjának az utolsó mondata) továbbá tudomásom szerint azt is leszögezte, hogy a hazai jogvédelem szintje nem lehet alacsonyabb az Emberi Jogi Bírósághoz által támasztott követelményeknél. (61/2011. (VII. 13.) AB határozat) (7/2013. (III.01) AB határozat) Hozzáteszem hogy a T. Alkotmánybíróság nemrégiben a 25/2013. (X. 04.) AB határozatában a büntetőeljárásban az elfogultság jogintézményével kapcsolatban kimondta, hogy az ügydöntő határozat meghozatalát követően is helye lehet elfogultság bejelentésének, és a Kúria nemrégiben BH2015.6.177. számú döntésében leszögezte hogy az Alkotmánybíróság döntésének megfelelően kell alkalmazni a bíróságoknak a jogvitára irányadó jogot, emellett a polgári perrendtartás és a büntetőeljárás törvény azonos szöveggel tartalmazza az elfogultság bejelentésének lehetőségét, így álláspontom szerint figyelemmel a leírtakra a polgári perekben is alkalmazható lenne a 25/2013. (XII. 07.) AB határozat által lefektetett követelményrendszer, hiszen tudomásom szerint az Alkotmánybíróság döntése minden jogágra nézve kötelező, és az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint a nemzeti hatóságoknak minden egyes egyedi ügyben biztosítaniuk kell az Egyezmény értelmében vett „tisztességes eljárás” követelményének teljesülését (Dombo Beheer B.V.kontra Hollandia, § 33 in fine) emiatt a hivatkozott bírói döntések a fentebb és alább előadottak miatt súlyosan sértik az Alaptörvény hivatkozott XXVIII. Cikk (1), (7) bekezdésének rendelkezését, és az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésének rendelkezését. (34/2013. (XI.22.) AB határozat Indokolás 28.) pont)

IV.)

A jelen eljárásban a hivatkozott bírói döntések miatt - a fentieket tekintve - egyrészt azért ért ésszerűtlen és indokolatlan hátrány, mert vagyontalan vagyok, hiszen kizárólag ez volt az akadálya annak hogy ügyvédi meghatalmazást csatoljak, mely miatt - a bíróság jogalkalmazását alapul véve - a jogorvoslati jogom kiüresedett, figyelembe véve azt is, hogy a Bács Kiskun Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Főosztálya a Jstv. 16. szakasz (2) bekezdés b.) alapján a jóhiszemű eljárásom tekintetében felülmérlegelte a bíróság döntését, - melyet a Pp. 85. szakasz (3) bekezdése figyelembevételével a bíróság által engedélyezett teljes személyes költségmentességem igazolt, - és részemre nem biztosított pártfogó ügyvédi képviselőt, mely lehetővé tette volna - a hivatkozott bírói döntések során történő jogalkalmazás szerint is - a jogorvoslati jogom gyakorlását. Ezzel vitathatatlannul a vagyontalanságom miatt érte személyem hátrány, azon jogalanyokhoz képest, - akik hasonlóképpen hozzám, maguk is peres felek (azonos csoport) - és akiknek módjukban állt volna ügyvédet meghatalmazni. Erre tekintettel a fentiek miatt az Alaptörvény XV. Cikk (1), (2) bekezdését is sértik a hivatkozott bírói döntések, azon túl, hogy a pártatlan bíróhoz való jogom a törvényes (ügyelosztási rend által rendelt) bíróhoz való jog megsértése miatt sérült, mivel ezen tényezőből kifolyólag én egyenlőtlen esélyek mellett gyakorolhattam az ítélet ellen előterjesztett jogorvoslati jogom, hiszen a pártatlan bírói eljáráshoz való jog nélkülözése miatt (I, II, III.) rész) (34/2013. (XI.22.) AB határozat Indokolás 28.) pont) amely a sérelmezett jogalkalmazásra vezethetett az igény és érdekvérvényesítés gyakorlati lehetősége messze elmaradt esetemben más jogalanyokhoz képest amely miatt én hátrányt szenvedtem a tisztességes eljáráshoz való és

jogorvoslathoz való jogommal összefüggésben a többi bírósághoz forduló valamint fellebbező jogalanyhoz viszonyítva. (3090/2016. (V. 12.) AB határozat indokolás részének 33, 34., pont) (14/2015. (V.25) AB határozat Indokolás 32.) pont)

Ezen felül figyelemmel arra hogy nemhogy ésszerű indokot nem jelöl meg a hivatkozott bírói döntések egyike sem a döntés kapcsán, de a jogalkalmazást illetően sem tartalmaz érdemi indokolást így álláspontom szerint mindez – hasonlóan némely fentebb előadott tényezőhöz - már önmagában is igazolja hogy **önkéntes jogalkalmazás történt mely során hátrány ért, így sérült az emberi méltóságom, mivel az ítélet elleni jogorvoslati jogom kiüresedett.** (35/1994. (VI. 24.) AB határozat,13/2004 (IV.20.) ABH, 9/1990. (IV. 25.) AB határozat)

Összegezve a fentieket: **az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése sérült, mert**

1.) a hivatkozott döntéseknek indoka nincs (7/2013. (III. 01.) AB határozat Indokolás 34.) pont)

2.) a törvény által rendelt bíróhoz való jogom sérült mivel nem az ügyelosztási rend szerint kijelölt bírók jártak el a Szegedi Ítéletábrán,

3.) A ügyelosztási rendtől való eltérésnek sem jelölték meg az indokát, sőt azt sem hogy a Szegedi Ítéletábrán eljáró tanács nem az ügyelosztási rend szerint egyébként más jellegű ügyekben eljárni jogosult tanács, továbbá a Szegedi Ítéletábra nem tájékoztatott az eljárás előtt az eljáró tanácsról és annak összetételéről, mely miatt a pártatlan bíróhoz való jogot védő jogintézmény által biztosított lehetőségekkel nem tudtam élni, mindezek a pártatlan bíróhoz való jogom megsértésének gyanúját vetik fel, másképp megfogalmazva a pártatlanság kapcsán kételyt ébresztenek a jelen pontban előadottak meglátásom szerint.

Továbbá:

4.) Figyelemmel a 3.) pontban kifejtettekre álláspontom szerint a tisztességes eljáráshoz való jogommal összefüggésben **sérült az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdése** mert mindenkinek joga van arra hogy pártatlan bíró járjon el az ügyében, és ahhoz hogy a törvény által rendelt bírók járjanak el az ügyében, valamint arra hogy a döntést érdemben indokolják.

Másfelől azzal, hogy a Pp. 73./A. szakasz (2) bekezdés b.) pontját és (6) bekezdését akként alkalmazták az eljárási bíróságok mintha azok a jogorvoslati jog gyakorlását ügyvédi képviselőhöz kötnék, sérti a jogorvoslati jogom, figyelemmel arra hogy vagyontalanságom miatt nem állt módomban ügyvédet fogadni, így emiatt hátrány ért mely a jogorvoslati jogom kiüresedésében áll (Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdés) és azzal hogy a jogalkalmazás folytán a vagyontalanságom miatt ért hátrány sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom, mert a törvény előtt mindenki egyenlő, (Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdés) és emiatt sérti a tisztességes eljáráshoz való jogom (Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés) az, ha a vagyontalanságom az akadály egy alapjog - jelen esetben a jogorvoslati jog - gyakorlásának, holott a jogorvoslat folytán eljáró másodfokú bírói fórum az elsőfokú ítéletben foglalt döntéstől teljesen eltérő döntésre juthatna, mely során a per eredménye is más lehetne, így végső soron a tisztességes eljáráshoz való jogomban benne lévő - igazságosság rész - sérül. (36/2014. (XII. 18.) AB határozat)

II.) rész

I.)

Továbbá álláspontom szerint a Jstv. 16. szakasz (2) bekezdés b.) pontja sérti az **Alaptörvény XXVI. Cikk (1) bekezdését**, hiszen az Igazságügyi Főosztály számára nincsenek kijelölve keretek melyek között alkalmazhatja a hivatkozott jogintézményt. Nincs felsorolva konkrétum, nincs feltüntetve követendő mérce vagy egyéb szempont (3212/2015. (XI. 10) AB határozat indokolás 16. pont) így

kizárólag a hatóság meglátásától függ hogy mikor, és mely esetekben alkalmazza a hivatkozott jogintézmény rendelkezését, mindezek miatt a szabályozás teret enged az önkényes jogalkalmazásnak.

Az Abtv. 26. szakasz (1) (2) bekezdése, valamint a 27. szakasza és az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés c.) valamint d.) pontja biztosítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az alkotmányjogi panasz indítvány elbírálására és személyem jogosultságát az alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésére.

A Jstv. 16. szakasz (2) bekezdés b.) pontjának vizsgálatára irányuló kezdeményezésem tartom fenn az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés c.) pontja szerint, azzal hogy kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Jstv. 16. szakasz (2) bekezdés b.) pontjának alaptörvényellenességét és semmisítse meg azt, valamint a hivatkozott bírói döntések alaptörvényellenességét is állapítsa meg, és azokat is semmisítse meg valamint utasítsa új eljárásra az eljáró bíróságokat.

II.)

Reményeim szerint - ha a T. Főtitkár Úr felhívásának a fentiekkel eleget teszek akkor - az előadottak az Abtv. 29. szakaszában foglaltaknak is az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében is eleget tesznek, hiszen a IV.) pontban előadottak gyakoriak, és a társadalom nagy részét érintik, visszatérő jellegűek mivel nincs szabályozás mely kötelezné a bíróságot a tanácsülésen történő elbírálás előtt arra, hogy a tanácsról és annak összetételéről, a feleket előre értesítse, még azon esetekben sem, amikor a tanácsülésen hozandó döntés végső soron egy alapjog gyakorlásának a megengedhetősége kapcsán határoz (Gondolok itt a Szegedi Ítéltábla eljárására mely során a döntés függvénye volt az ítélet elleni jogorvoslati jog gyakorlása) Azt nem tudom hogy a T. Alkotmánybíróság folytatott e már a polgári perekben a IV.) pontban előadottakkal kapcsolatban vizsgálatot.

Álláspontom szerint az érintettségem igazolja hogy felperes voltam a perben, és az ügy érdemére is kihatott az hogy a jogorvoslati jogom nem tudtam gyakorolni, és véleményem szerint az is hogy az ítélet elleni jogorvoslati jogom gyakorlásának megengedhetőségéről egy olyan tanács döntött, amely nem az ügyelosztási rend szerint - az adott ügycsoportra - kijelölt bírókból állt, és amely a pártatlanság tekintetében az I. részben előadottak miatt álláspontom szerint ésszerű kételyt ébreszt.

Ezúton újfent köszönöm a felhívását, és lehetőségeim szerint a fentiekkel igyekeztem eleget tenni az abban foglaltaknak. Sajnos jogi képviselő segítségét nem tudtam anyagi helyzetem miatt igénybe venni.

K i s k u n h a l a s, 2016. július 01.

Tisztelettel:

:/I n d í t v á n y o z ó/: